

TRÉĆATA GLAVA JUBILEJNI GUDINI

Motto:

*Čestit práznič, milna Vinga –
skapu rodnu mestu mujé!*

ODA ZA VINGA

Ud stárotu gnezdu te puzdrávem ud sarcé,
Skapu svetu rudénu mestu mujé.
Dnés sinca se ubráštami kantu tébe, Vinga,
Skapu rudénu svetu mestu na sinca.

Ti si cela legenda i istorija,
Ti si na sate palučene gloriya.
Ud carica si námu za mušija,
Si blá i si na sinca falušija!

Dnés praznuvami tujata jubilejna valjáta,
Sinca néja balgare palučene ud Banáta.
Na tozi toja jubilej Vinga na bardjáta,
Sinca smi sas rádust gulema u sarcáta.

Visočite turni na tujata katedrála,
Sekuj koj mené tuka da te zabeleži kára.
Dzonjtata gulemi na tujata katedrála,
Oblaci čarni seku gudina gji razkára.

Na tozi jubilej néka spumenémi sinca,
Ud Bišnov, Bréšća, Telepa i Vinga,
Kako nášte dedve sa prumenali tija,
Spumeneti se sinca palučene vija.

Čiprovec i drugijete selá gurat,
Sate begat, iskat da se spasat.
Turcite ubivat i pálat,
Sate begat, iskat da se mánat.

Sekuj si zéme sas négu kako može,
Kako stáva sas tozi nárud, Bože?
Sate uplášni i umuréni,
Ustávat imánji i kašti uredéni.

Iskali sa da osvobodat cel nárud i tozi kráj,
Da napravat ud négu Ráj.
No ij trebalu barzu Dunava da menat,
Za da mogat sate da se spasat.

U тази gulema, strášna buna,
Pupovete ni zbrájat i čudotvornata kuna.
Zamat sas tej i srebreni svištilnici,
Čarkovni drejji i kadilnici.

Pázimi gji i du dnés sinca,
U muzeja na čarkvata na Vinga.
Katu relikvi ud istorijata ni bugáta,
Na sate balgare-palućene ud Banáta.

Sate begat prez Dunava u Vlášku,
Ustávat Čiprovec i satu náštu.
Na čužda zeme nov žuvot da si uredat,
Cel izbegnal narod da nastanat.

Tuka po-blizu du milata tatkovina,
Dano moj da se varnat sled nekuja gudina.
No napadat gji bolesti, čumi i tatáre,
I udnovu treba da begat kam novi utáre.

Na krája se zasélvat u Ardéla,
U koloniji katu Alvinc i Déva.
Pá treba počnat nov žuvot,
Izbiret si puglaváre i birov.

Dalbok puklon pred nášte prededve,
Fála na právbite na tejni dedve.
Sláva na Pejáčevič za buja sas turci i madžáre,
Na Kačamága, koj zaobikuli na Vinga utáre.

Fála na Stanislávič, sabrál na idno čipruvćáne,
Sas sate krájdunavsći palućene katolićáne.
U Ardéla i Vlášku sa tragnali u Banáta,
U hiljáda sédemstotin i 38 i 41 váljda.

Praznuvaj sigá náša Vinga skapa,
Néma više begnj i strášna maka.
Praznuvaj slávna, legendárna Vinga,
Rudénu svetu mestu na námu sinca!

Toja jubilej ij na sate balgare-palućene,
I na prasnatutu pu sveta vingánsku pleme.
Práznić ij za sate palućene u Banáta,
Palni sa nji sas gulema rádus' sarcáta.

As još idnaš sled tolkus vreme za smeja,
Sas rádus' udnovu da zapeja:
Hej! Palućenska nášta Vinga,
Badi sé taj fala na námu sinca!

Častit ti roždenj ud sarcé,
Skapu rodnu mestu mujé!
Bil sam ti prez celata razdela verin,
Sas celutu mi sarci balgarin-palućenin!

Ni sam te zabrávil nikaćé,
Milu rodnu mestu mujé!
Makár či sam te napusnal još na mladini,
Za tuj te mola, ni de mi se sardi i mi uprusti!

10 aprila 1991 gudina

NA JUBILEJA NA VINGA

Čiprovec na boj se digna,
No ubičánata pomuš' ni prestigna.
Tá ij sassém zakasnela,
I za tuj bunta ne uspeva.

Iskali sa cel nárud da usvubudat,
Ud robstvu strášnu da gu spasat.
Sigá sate u sarcáta sa žalni,
Makár či imat bojeve fálni.

Čiprovec i okulu seláta,
U plámaci strášni sa mestáta.
Tejni mestá rodni, tejin rodin kráj,
Bašti i dedi sigá sa u gulem báj.

Da se bega treba, néma kako,
Da se utarvat ud tuj gulemu zlo.
I tragvat na pać sate,
Makár či ni znájat i pate.

Ustávat ugništa na bašti,
Gladet Čiprovec kaćé guri.
Menevat na Dunava studéni udi,
I pristigat u Vlášku na ravnini.

Tuka dubre gji pusreštat,
Tuj tija homa ji useštat.
No tuka treba da počni nov žuvot,
Taj nakažisanija čiprověsi narod.

U idna gudina pusreć zima,
Tuka pak gulema buna ima.
I na novu treba da se stegat,
I pák barzu da begat.

Kakva gulema maka,
Či sa napusnali báština skapa.
Ustávili sa si tejni dumá,
I sigá sé se lutat pu drugjije mestá.

Napusnali sa milu rodnu mestu,
Na dedite i baštite stáru gnezdú.
Sé pláčat tija za tezi mestá,
Sé tejnu imánji ji ij na ustá.

Treba da se zasélat u Ardéla,
Žuvejat idno vreme u Alvinc i Déva.
U drugjije váruše i selá,
No sé na čuždi mestá.

Sled tolkus lutnaji, pátenji i maka,
Prestigat tija u nášta Vinga skapa.
U tazi bizkrájna ravnina,
Sas sata tejna mladina.

Zasélvat se tuka sinca,
U nášta sigášna Vinga.
Nov žuvot iskat da si uredat,
I na krája da se smirat.

Tejni vodáče na sekade hodat,
Právat satu kako mogat.
Da pustignat za náruda pravá,
Taj nužni za négu sigá.

Etu, vrášte se Kačamág katu mesija,
Ud Viena sas privilegiji na Marija Terezija.
Preprávet mu barzu i kune,
Da zaobikuli za denj тази zeme.

Cel nárud gu pusrešte sas rádus' gulema,
Kuja na istena kráj néma.
I Vinga stánva váruš pručut,
Pu cel svet razčut.

Imat birov i puglaváre,
Du Mureša stiga na Vinga utáre.
Skoru náruda i čarkva si pustrujé,
I biskup Stanislávič ja usveti.

Za tozi práznic mil,
Koj li ne se gotvil bil?
Sas gulema rádus' u sarcáta,
Sate balgare-palučene u Banáta.

Praznikuvaj, narode mili,
Mlád si još i imaš síli,
Makár i udkasnat ud stáru gnezdu,
Na tujate prededve svetu mestu.

Smi se sabráli na jubilej čudésin,
Palni sa mu sarcáta sas pesenj.
Cela Vinga se ij sabrála,
Da káži na sate hora fála.

Satu tuj sa istoriji slávni,
Za sate predeve fálni.
Satu tuj ij istorija bugáta,
Za sate balgare-palućene u Banáta.

No néka dnés nášte dedve spumenémi,
Tejna svetla pámet za da pućetémi.
Néka pádnimi za menut na kulene,
Sinca néja, balgare-palućene!

Sofija, 20 aprila 1991 gudina

JUBILEJIN PRÁZNIĆ NA VINGA

Jubilej cela Vinga dnés praznuva,
Sekuj dnés za tuj hurtuva.
Celu sélu dnés ij premenatu,
To sassém dnés ij umenatu.

Pristignali sa i mlogu gustene,
Dušli sa da puzdrávet nášte palćene.
Ud sate palućenscí selá,
Stári, mládi i tejni dicá.

Čudin práznić ij dnés u dumá,
Za sate palučenscí sarcá.
Dnés ij istoričeska valjáta,
Za sate palučene u Banáta.

Prez tazi gudina,
Se navaršvat dvá veka i pulvina.
Ud kaćétu nášte prededve sa dušli,
Tuka prez udi i planini.

Čekat dzone gulemija da bij,
Sekuj na čarkva da utij.
Dnés se dáva na Boga fála,
Na prededve věčna sláva.

Pugladejti sate mládi tija,
Sa sas kakva čudésna nusija.
Néma takvazi nikade pu sveta,
Taj kázva vingánskata hurta.

Katu gladaš muncite i mumite,
Saldzi ti prutičat ud učite.
Vižti sas kakvi čudni svili,
Sa ublekani tezi bulći i mumi.

Gladaj sate palučensi mumi,
Sas kusi upleténi na lesi.
Sas na tri kulelčeta karligátci,
I bulći sas gjvézeni zabrádći.

U čarkvata ij palnu sas verni hora,
Palnu ij dolu i gore na kora.
Sas palučene krastijáne,
Još ud Balgárijia katoličáne.

Sekuj tuka znáj,
Kakva rolja čarkvata igráj.
Dnés i, u vreme menatu,
Tá mu ij dávala neštu skapu.

U néja ij molilu i pelu,
Na májćin jazić sélutu celu.
Hurtuva gu i dnés cela Vinga,
Skap májćin jazić na námu sinca.

Još idnaš čestit jubilej ud sarcé,
Skapu rodnu mestu mujé.
Na tébe mila Vinga,
Rodnu mestu na námu sinca!

21 aprila 1991 gudina

POZDRAV

Dubre dušli drágji gustene,
Vaz námu balgar-palučene.
Vu puzdráve jubilejna Vinga,
Vu puzdrávemi néja sinca.

Kakva rádus' dnés u sarcáta,
Se vižda na sinca pu licáta.
Práznić, jubilej praznuva,
Sekuj koj palučenscí hurtuva.

Dvá veka i pulvina,
Se navaršvat tazi gudina.
Kolku nakáz i maka,
Durdi predeve stignat tuka.

Puglednete gji gustene mili,
Tija sa još tuka živi.
Balgare-palućene u Banáta,
Palni sa nji sas rádus sarcáta.

Vervajti, tuj ij istena čista,
Za se zapázimi još dalgju, misla.
Vervajti u tuj čudu, hora,
Istena ij, ni jé laža gola.

Sled lutane mlogu gudini,
Iz čuždi na tej dumuvini.
Nakrája tuka namervat pukoj,
I sekuj da si uddahni moj.

Mili gustene ud drugji mestá,
Ud drugjie váruše i selá.
Badeti sinca zdrávi i žuvi,
Sinca vija palućene milni.

Nideti zabráve, mili gustene,
Či tuka žuvejat još balgare-palučene.
Deléku ud stárata dumuvina,
Véc ud dvá veka i pulvina.

Tija ni zabrávet stárotu gnezdu,
Na prededvete slávnú svetu mestu.
Pozdrav prijemi ud námu sinca,
Ud balgarte-palučene ud Vinga.
Pozdrav dalboku ud sarcáta,
Prijemi ud sate balgare-palučene ud Banáta!
Sofija, 30 aprila 1991 gúdina

ZAFÁLEM, RODNU MESTU

Čestit práznič čudésen,
Jubilej sas rádus' i pesen.
Dušli smi na Vinga sas rádus',
Da si spumenem i za nášta mládus'.

Zafálem ti za milata pukána,
Da dodimi na jubileja dváma.
Da praznuvami u idno sinca,
Jubileja na náša skapa Vinga.

Fála, či ni sti mu zabrávili,
Sincata tuka sti mu sabráli.
Stári, mládi i dicá,
Ud sate palučenscí selá.

Dnés za práznić smi se premenali,
Za prededve smi se spumenali.
Na tej sate věčna sláva,
Za madrite nji právbi věčna fála.

Néja, dušlite ud dléc,
Ni smi zabrávili još „Fálmis“ i „Uvéć“.
Dušli smi dalboku da se preklánimi,
Milu rodnu mestu da ti zafálimi.

Rudénu mestu nášu skapu,
Ti zafálemi ud sarcu za satu.
Vervaj, nitu za mig ni smi te zabrávili,
Pulvinata ud sarcétu ni tuka ustávíli.

Želáem ti, još da rastéš, da caftiš,
Námu sinca pu sveta da razglasiš.
Badeti vija sinca zdrávi,
Sinca vija, palúcene stári i mládi.

O! Rodnu mestu skapu mujé,
Pák treba sas tébe da se razdeli sarcé.
O! Da bi mogal da te pregarna,
Naprec još u dumá da se varna.
Ud duša i sarcu da te caluvam,
I seku noš' da te sanuvam!

Sofija, 10 mája 1991 gudina

PRÁZNIĆ GULEM

Hiljáda sédemstotin i 41-va gudina
Ij toja rožden denj, Vinga milna.
Tazi gudina ij slávna dáta,
Za sate balgare-palućene ud Banáta.

Kolku mačnu ij blo napreć dvá veka i pulvina,
Nášte predeve da napusnat skapa baština.
Kolku pate sa iskali da se varnat,
Umestu pu sveta široćija da tragnat.

Náj-napreć čiprovćáne pristigat na tuj mestu,
Kujé stána na sinca skapu gnezdu.
Po-kasnu se zaselvat i palućene,
Sate balgare katolićáne.

Tuka tija váruš pručut usnuvátat,
Na imetu na Marija Terezija kraštávát.
Dubávet ud néja privilegiji fálni,
Za žuvota na zasélnicite taj vážni.

Pumisleti si sinca, palućene vija,
Kolku sa pátili nášte prededve, tija.
Pák nov žuvot da počnat treba,
Da zaslužat za sate leba.

Fála na tejni madri vodáče,
Izbírat na váruša žuráte.
Sas gulemi pravá za publika,
I váruša preliče na málka republika.

Gulemite na Vinga puljéta,
I plodorodnite ji duljéta.
Vazmožnust za nov žuvot,
Dávat na izmačenija narod.

Po-kasnu váruša stáva dnéšna Vinga,
Svetu rudénu mestu na sinca.
I započva náša Vinga da cafti,
Za čest i sláva na nášte dedi.

Započvat sled tuj i čarkva da planirat,
Nosce, materijál i májsture namirat.
Izdigat ja za po-gulema Božja sláva,
Biskup Stanislávič ja usveštava.

Po-kasnu i manastir si imat vingáne,
Da nji služat kánat frančiškáne.
I rabotlivija narod právi čudesá,
Na tezi, sigá nášte, mestá.

No tuj ij blo jáku udkole,
No sigá da gu spumenémi more.
Zaštotu dnés náša Vinga praznuva,
I sekuj za tozi jubilej hurtuva.

Istina ij, či tuka sé još palučenscí se hurtuva,
I se čudi na tuj sekuj koj nasám menuva.
Istina ij, hora milni, ni jé izmáma,
Čujti hurtite na dicá, bašti i máma.

Okulu námu drugjie narode žuvejat,
Na drugjije jazici hurtuvat i pejat.
No palučenete náši zapázvat si tija,
Jazić májćin, ubičáj i nusija.

I satu tuj biz pomuš' ud van,
Čista istena ij, ni jé san.
Dalgju vreme smi bli zabráveni,
Trebalu ij sami da se uprávemi.

Fála i sláva na nášte dáskale sate,
Kujétu sa mu pukázvali na sinca pate.
Na sate, kuja se pudaržáli duha u sarcáta,
Na sate balgare-palučene u Banáta.

Néka dnés još idnaš gji spumenémi,
Svetlata nji pámet da pučetimi.
I da pádnimi za menut sinca na kulene,
Sinca néja, drágji balgare-palučene.

Čestit rožden denj i fála za satu,
Na sincata rudénu mestu skapu.
Badeti zdrávi i blažéni vija sinca,
Balgare-palučene na nášta slávna Vinga.

Sofija, 14 jula 1991 gudina

POZDRAV UD SARCI

Dubre dušal, náš palučenscí kalendár,
Na námu sinca dalgju učekvan drugár.
Kade taj dalgju si se bável i hodil?
Kade pu sveta taj dalgju si brodil?

Ud kugá čeka seku palučenska kašta,
Náš kalendár palčenscí da se vrášta.
I da mu badiš udnovu náš skap drugár,
Ti, náš banátscí balgarscí kalendár.

Vremeto burnu tébe te preubarna,
No ti udnovu vaz námu se varna.
Za te pázimi i četémi ud sigá natáta,
Sinca néja, balgare-palučene ud Banáta.

„Dubar denj!“ ti kázvat sarcáta,
Na sate balgare-palcene u Banáta.
Na tébe, náš palčenscí kalendár,
Na sinca námu dubar, skap drugár.

Da puzdrávemi i tezi, détu sa te rudili,
Naprec sas po-više ud 50 gudini.
Da puzdrávemi i avtora ti nov,
Koj sigá ti dáva nov žuvot.

Dnés rádus' gulema useštet,
Sincata, kujé ud novu te pusreštet.
Prijemi pozdrava na sarcáta,
Na sate balgare-palcene u Banáta.

Pozdrav prijemi, náš palčenscí kalindár,
Za Nova Gudina ti si skap náš dár.
Žélat ti dalag žuvot i sréca seláta,
Na balgarete-palčene ud Banáta!
6 oktobera 1991 gudina

SLED JUBILEJNA RÁDUST

Svarši tozi prázníć mil,
Na kojtu i ás sam bil.
Néma da zabráva radustta pu licáta,
Na sate palučene i gustene u Banáta.

Jubileja ti ij bil čudésen,
Sas rádus' gulema i pesen.
Za sate náši palučene,
Za sate náši gustene.

Sincata smi ti se rádvali ud sarce,
Skapu rodnu mestu mujé.
Sinca ud sate palučenscí selá,
I dušlite gustene ud drugijije mestá.

Dušli sa sate da te puzdravat,
Sate dalboku da ti se puklunat.
Na tujata gulema sláva,
I da ti kážat sate fála.

Kolku hubavu ij blo sincata néja palučene,
Brátsći da se pregarnimi sas sate gustene.
Na tazi slávna tuja valjáta,
Za sate balgare-palučene u Banáta.

Dušli sa gustene i ud stáru gnezdu,
Na nášte prededve skapu mestu.
Dušli sa da te puzdrávet, milna Vinga,
Ti rudénu svetu mestu na námu sinca.

Toja jubilej, rudénu mestu milnu,
Néja, kujatu te milvami taj silnu.
Néma da gu zabrávimni nikaćé,
Ti, skapu rudénu mestu mujé.

Kolku se rádvami, či pák smi te videli,
Sarcáta ni ud rádust na sinca sa peli.
Ud rádust sinca smi reváli,
Rádust u sarcáta sinca smi imáli.

Koj li ne se rádval na palna čarkva s hora,
Prepalnéna sata, dolu i gore na kora.
Koj li ne se rádval na biskupskata misa,
Koj li za néja ni pisa.

Ás néma da zabráva,
Čudésnata kulturna prográma.

Pesmite i igríte,
Na mumcíte i mumíte.

Još idnaš ud sarci ti zafálem za satu,
Rudénu mestu mujé skapu.
Badi sé taj falosu,
I draž nášija duh visoku.
Draž gu visoku u sarcáta,
Na sate balgre-palcéne u Banáta!
Sofia, 15 oktobra 1991 gudina

PROBUŽDENJI

Etu! Dušlo ij rádusnu vreme,
I za námu, balgare-palcéne.
Néja pák se sabuždemi ud san,
Vremeto sigá ij jásnu van.

Drágu mu ij, či pák imam družstvu i nuvála,
Deputát i u seku palcensku sélu filijál.
Hora mudri i poeti hubavu tija pišat,
Na náš palcenscí jazić pesmi naričat.

Drágu mu ij, či sled Glásnika náš,
Sigá imami i četémi „Náša glás“.
U négu za naši raboti četémi,
I rádusnu sinca néja pejémi.

Drágu mu ij da četémi na náš jazić,
Udkole u námu se čuji tozi vik.
Slušami gu i pu rádiotu blažéni
Učite ni na sincata sa navlažnéni.

Drágu mu ij da vidimi i četémi sigá,
U nuválata taj mlogu novi imená.
Novi i hubavi poeziji da se pišat,
Náš stár mil jazić da cícat.

Sate sigá za palćensku žaduvat,
Sate na palćensći da hurtuvat.
Nášija mil jazić da ubugatat,
Ud čuždi hurti da gu uslubudat.

Drágu mu ij da slušemi pesmite,
Da gladami na muncite i mumite igríte.
Da gladami i remnuvami na nášta nusija,
Hubava i skapa kaćé idna cela mušija.

Drágu mu ij na sincata sigá,
Či u stáru gnezdu se učat dicá.
Dicá na palćene ud Banáta,
Dano da ij sé taj i natáta.

Pufála gulema na vámu sinca,
Ud Bišnova, Bréšća i Vinga.
Rabuteti sé taj ambicioznu i spornu,
Za náša taj milvan narod dustojnu.

Badeti vija sinca žuvi i zdrávi,
Sinca vija, mládi i stári.
Sinca vija, kuja se truditi,
Nášija nárud da probuditi.

Napreć mlogu gudini i ás sam pisal,
I ud sarcu i duša izviknal:
„Sabudi se palúčenin ud toja dalbok san,
Sabudi se, či ij samnalu véc van!“
Sofia, 25 novembra 1991 godina

IZPUVED

Miseljta mi sé kade tébe patuva,
Sarcito mi častu tébe te sanuva.
Rodnu mestu sas spomene skapi,
Sas rádus', bulevi i maki.

Kugá doda makár za denj-dvá,
Se rádvam i se useštem u dumá.
Rádvam se, či ni mi se sardiš,
Rádvam se, či ni me padiš.

Seku pać gá vaz tébe se varna,
Sé mi se iska da te pregarna.
Zaštotu ás te milvam ud sarcé,
Milnu rudénu mestu mujé.

Tuka ás sam se rudil,
Purásnal i sam se učil.
No vremeto ud tébe me 'j udkasnalu,
Pu širočija svet me 'j prasnalu.

Sanuval sam za stárotu gnezdu,
Na prededvete ni skapu mestu.
Na prededvete skapa rodina,
Na prededvete tátkovina milna.

Rádvam se, či imam dve rodini,
Či milvam dve dumuvini.
Stárotu gnezdu ij idnata,
A drugata ij rávnija Banáta.

Kaće se rádvam gá iz ulcite právi,
Sreštem palčene mládi i stári.
Bi štel da vida pá puljé zelénu,
Na skapotu mi sélu rudénu.

Miseljta mi kade tébe patuva,
Seka nošt tébe te sanuva.
Rudénu mestu sas spomene skapi,
Sas rádust, bulevi i maki!

NOVA SVETLINA

Sled taj dalag mrák i tamnina,
Sigá ud novu se pukázva svetlina.
Sled taj gulema i strášna maka,
Svetlinata prasna tazi maka sata.

Tozi narod kako li ne pátil,
Kolku buna i maka toj ij vláčil.
U istorijata mu bugáta,
Iz lucí zemi du Banáta.

Prez kako li toj ne menal,
Kako li toj ne prumenal.
Tozi náš mil narod geroj,
Du tuka da stigni da moj.

No seku pać ij kázval „Gore glavata!“
I tozi pać za prasnimi maglata.
I prez tazi nistréca za menémi,
Zaštotu néja palćene se zvémi.

No na tamnite gudini sigá ij kráj,
Dušal ij taj ućekvanija Máj.
Ud baštinutu imánji neštu se vrášta,
Na seka náša palćenska kašta.

Dušlo ij rádusnu, srécnu vreme,
Dano nikuj ništu da mu máj zeme.
I naroda da započni pá nov žuvot,
I seku pać da si izbire náš birovo.

Sigá vájda mládite za se varnat,
Kade rudénotu nji mestu za se ubarnat.
I na mestu plugve sas kune,
Sas mašini za rabotat tejna zeme.

Zeme ustávena ud prededve mili,
Zaslužina sas pot i gulemi sili.
Utár zaobikulen ud Kačamága na konj,
Kugá prededve ni sa imáli nitu čarkva, nitu dzonj.

Sigá se ubrášte kade tozi utár,
Seku palćenin mlád i stár.
Kade nášija utár svešten,
Ud Boga toj ij blagusven!

Sled nekuja gudina,
Naroda za gu naprávi pá gradina.
Za rádust na rodnici i dicá,
Za se rádvat sate náši sarcá!

SPOMENE

Želánji gulemu imam ás,
Da čuja udnovu palučenscí glás.
Milu rodnu mestu da te vida,
I sled tuj pá da si utida.

Izmačva me silnu tázi ole,
Kaće gá ni bi te videl udkole.
U dušata mi тази ole guri,
I sarcéto mi za néja bakti.

Ti znáš kolku si mi skapu,
Či za tébe sam právil satu.
Ti znáš kolku te milvam ás,
Ti tuj ji znáš, dubre ji znáš.

Žuvel sam tám detstvu čudésnu,
I da te napusna ne mi blo lésnu.
Tám sam prekárel ás mladinite
No ij trebalu da se razdela sas ravninite.

Žuvota me ij udvlekal na daléc,
No ni sam zabrávil „Fálmis“ i „Uvéć“.
Ud tébe toj me ij razdelil,
No ás zámanj verin sam ti bil.

Drugije ij trebalu da dodat,
Za náš narod da rabotat.
Náštu mestu tija da zajémat,
I ud náštu stráj da némat.

No ás pánta satu ud mladini,
Pánta na utáre dalgjite dulini.
Pánta sas zláti žítá nivi,
I pomenete sa mi još žuvi.

Kolku čuden ij vingánsčija utár,
Tuj gu znáj seku mlád i stár.
Sas širočite mu ravnini,
Sas dalbočite mu dulini.

Pánta na Májerete luzjáta,
Sládku grozgjí ráždéli seka valjáta.
Kakva hubust ij blo gá slancitu grej,
Da gladeš cafnati čereši u tej.

Pánta na sélutu zemete,
Na palčenete kunete.
O! Ti vingánsčí gulem utár,
Koj si palnil na horata hambár!

Pánta nášte narodni ubičáji,
Šalnite na učve i učnáji.
U seka zima na presninite,
Radustta na práznicite.

Koj ni pánti véselu faršángji,
Za dicá, bašti i májčí.
Svádbi véseli i bugáti,
Rádusni za sate rudjáči.

Pánta zime pu ulicite sanjite,
Jorganete i pesmite na mumite.
Sanji palni sas hargjéne i mumi,
Pánta tejnite palčensčí pesmi.

Kolku hubavu ij blo seka nedele,
Da vidiš čarkva, premenati palčene.
Da utidiš sled vičerna na igrata,
Da se rádvaš ud sarci na mladinata.

Kolku hubavu ij blo u guričitu na igrata,
Da gladeš mladinata premenata.
Mumite ublekani celi u svila,
Kusite nji upleténi, ud májji, na lesa.

Interesnu 'j blo za májji, léli i sistri,
Da čekat da počnat nášte igri.
Da vidat koj hirgjen kuja muma za vikni,
Koj hirgjen na kuja muma za namigni.

Pánta letna véčar gá se stamni,
Hergjéne da utádet na sedenka vaz mumi.
Da menevat ud idnija na drugijja kráj,
I da pejat véselu „Hájda Zeko, háj“.

Da utádet na sedenka vaz mumi,
Da svirat sas jorgane náši pesmi.
Da se čuva: „Izlez libi ti na pate,
Nide máre ud vášte sate“.

Pánta, napreć Záguvezni palčensci bál,
Na négu da utidat guspoda i primár.
Da vidat bulci sas firevi sukná,
I mumi ublekani celi u svilá.

Bulći sas zlátni čipći, šápći,
Sas na tri reda karligátći.
Munci sas binivreći beli,
I sas naćični paraliji celi.

Kolku spomene nizabráveni,
U dušata mi tija ustáveni,
Imam ud tébe, rodnu mestu skapu,
No da bi mogal da razkáža tuj satu...

Kolku spomene znájni i niznájni,
Pomene skapi i nizabrájni.
Aku bi mogal dušata da utora za tej,
I vetara ud néja sate za izvej.

U nedelete na Vinga jubileja,
Kolku rádusni smi bli sinca néja!
Kolku čudésnu i hubavu ij blo,
Da vidiš tolkus palučene na idno!

Kolku mu ij blo na sincata drágu,
Da vidiš na idno mládu i stáru!
Kolku blažénstvu i kolku rádust,
Da se spumenš za tujata mládust!

Sofia, 6 januára 1992 gudina

VĚČNA FÁLA

Dnés ud novu ima práznić u dumá,
Rádusni sa sate palučenscí sarcá.
Práznić gulem dnés praznuvami,
Sinca za négu dnés hurtuvami.

Napreć sto gudini,
Práznićnu sa blagusvili,
Nášta monumentálna katedrála,
Kuja naoklu néma pára.

Na nášte dedve i prededve madri,
Da zafálemi sinca smi dlažni.
Za détu tazi čarkva darili,
Na sate naši palučene milni.

Izdignali sa ji turnite na visoku,
Da preliče na sélutu falosu.
Nad sélutu i naroda da stražuva,
Da moj još dalgju palučenscí da hurtuva.
Néka dnés za predeve se spumnémi,
Sinca néja, kuja palčene se zvémi.
Za tozi taj hubav i skap dár,
Kojtu se vižde ud deléči ud seku utár.

Izdignali sa ja za po-gulema Božja sláva,
Za tuj na tej dalžimi věčna fála.
Za tuj dnés ij práznić u dumá,
Kojtu rádva sate katoličánscí sarcá.

Tuj, détu na čarkvata dalžimi,
Sas ništu ni moj da ji platimi.
Tuj sinca néja dubre gu znájmi,
I nikuga néma da gu zabrájmi.

Zafálnust gulema na katoličánskata vera,
Či dnés nácijata mu ij ustánala cela.
Dnés sinca ji izkázvami véčna fála,
Za po-gulema Božja sálva!

10 juna 1992 gudina

ZAFÁLEM PRIJATELE

Dušli sti prijátele ud rodnija kráj,
Ud rodnu mestu, ud čudnija náš ráj.
Ud rodnu mestu na prededve i bašti,
Kadetu sé još palčensku sarci bakti.

Dušli sti da me puzdráveti,
Za 80 gudišnata da me nasaldziti.
Drágji i skapi prijátele mujé,
Rádvam vu se ás ud sé sarcé.

Ud novu sinca smi se videli,
Smi se rádvali i sinca peli.
Vija znájti kolku vu milvam ás,
Da vu gu káža ni sam imál glás.

Tazi srešta valnuvašta i milna,
Znájti kako tá u méne 'j razkrila.
Vija sinca znájti mujate useštbi,
Na sate náši dusigášni mili srešti.

Zafálem Vu ud duša i sarcé,
Za pozdrava ud rodnu mestu mujé.
Prijameti sinca náj-gulema fála,
Za sreštata u kulturnata sála.

Sti me trognali dalboku, prijatele mili,
Da Vu udguvora na istena ni sam imál sili.
Radustta mi 'j blá bizkrájnu gulema,
Napalnali sti mi sacito i dušata cela.

Rádvam se na Vášta misija tažka,
Ud néja nikuj néma právu da se vrášta.
Rabotata Vu 'j na istina blagurodna,
Za náruda náš, na zeme rodna.

Vášte hubavi i sládci hurti za mén,
Sa me napravili mlogu, mlogu blažén.
Napalnali sa mi na istina dušata,
Sas rádust i blažénstvu sata.

Zafálem Vu, muja prijatele skpi,
Ni dejti se pláši ud sate maki.
Pazeti sincata nášta kultura bugáta,
Na sate balgare-palcene ud Banáta!

Sofija, 25 novembra 1992 gudina

**KASA EPOPEJA NA BALGARETE-
PALČENE UD BANÁTA**

Kugá nášte prededve nasám sa varváli,
Za skapu rodnu mestu sate sa reváli,
Za hubavata tát kuvina mila,
Milvana sas taj gulema sila.

Napusnali satu náj-skapu,
Baštinskata kašta i imánji satu.
Selá, gradove sas čarkvi gulemi,
Sveti grobve na tejni umreli.

Tragnali sa Dunava da menat,
Žuvota sám u aku moži da si spasat.
Ud strášnu i gulemu zlo,
Dano da 'j zabrávat détu 'j blo.

Napreć pu širocija svet da uluvat,
Još idnaš za rodnu mestu za revat.
Još idnaš milutu da pugladet,
Sas nadežda nekupać da se vernat.

Begat sas tej i duhovni pastire,
Pusti, purušini gurat manastire.
Dušmánete satu sa ji izgureli,
Kolku i kolku ud tej sa umreli.

Ud Čiprovec i drugijete selá,
Sas náruda begat i duhovni licá.
Misnici, brájče frančiškáne,
Begat sate balgare katoličáne.

Ud tuj tažku za náruda vreme,
Na Boga se molat za tuj pleme.
Da ulékni žuvota tamin i strášin,
Na tozi nárud izmačen i uplášin.

Begat sate na idno izmuréni,
I stigat du udite na Dunava studéni.
Kolku maka, kolku rev pu pate,
Sa imáli nášte prededve sate.

O Bože! Kako da právat sigá,
Na čužda zeme sas stári i dicá?
Nastanevat se tija na tezi mestá,
U nekolku Oltenscí váruše i selá.

Po-kasnu, sled idno vreme,
U Vlášku pristignat i palčene.
Sas biskupa Stanislávič na čélu,
Pusreštet gji sas saldzi u seku sélu.

Tuka sled máлку mirni gudini,
Ud novu dušmáné gji stigni.
Izbegvat i ud Ardéla po-natáta,
Kantu ubicánija na tej Banáta.

Tuka za namervat taj želánija pukoj,
I sekuj sigá da si uddahni moj.
Néma više stráj i strášna buna,
Néma više bolesti, maka i čuma.

Kráj ij sigá na srášnata maka,
Triba da zabrávat nistrécata sata.
Nužnu ij sigá da 'j žuvota biz briga,
Na izmačinija narod patméža stiga!

Stignali sa du tuka izmačini, sas sétni sili,
Sas rádust i nadežde tuka tija se zadumili.
Zasélvat se pá u nova dumuvina,
Sled 1938-a gudina.

Pugladva sigá náruda kam utáre,
I homa si izbire i puglaváre.
Naj-napreć palćenete ud Bišnov,
Započvat sigá žuvot nov.

Rádvat se na širokata ravnina,
Tuka néma nikakva planina.
Náruda se rádvá na puljé rávnu
I sate se usmirevat bávnu.

Zasélinite i u Vinga gladet kam utáre,
I tija homa si izbiret puglaváre.
Práštat hora s Kačamága na čélu,
Da uredat rabotite na novotu sélu.

Tezi hora na istena hodat u Viena,
I Marija Terezija homa gji prejema.
Ud caricata izmolvat privilegiji za Vinga,
Za sate balgare-palcene, za namu sinca.

Mlogu vreme ij menalu ud tugáz',
Vreme sas rádusti, bulevi i nakáz.
No náruda homa u rabota se ij uluvál,
I znájmi sinca kako toj ij naprál.

Kašti, škuli i čarkvi ij izdignal,
Pomušt Božja seku pać toj vikal.
I vižti sinca, tozi nárud sé još žuvej,
I da se nariče balgarin-palcenin toj smej.

Da smi zafálni na nášta vera,
Či nácijata mu ij ustánala cela.
Čarkvata mu ij kripila u seku vreme,
Sincata namu balgare-palcene.

Sekuj znáj kakva zasluga ima tá,
Náš jazić da se hurtuva i sigá.
Zaštotu u čarkvata se ij molilu i pelu,
Na náš jazić u seku náštu sélu celu.

Čarkvite na sate nášte selá,
Rádvat sate palćenscí sarcá.
Čarkvite u idno sas školata,
Sa nášte pámetnici na kulturata.

No nášte prededve sa dušli sas kultura,
Sas zanaját i sas škula.
Mlogu ud tej sa bli i targovce,
Dušli vájda i sas mlogu nosce.

Megju tej imálu ij familiji pručiti,
Iz cela Balgárijia razčiti.
Megju tej imálu ij i hora naučeni,
Mamáče na nášte predeve umureni.

Megju tej sa Petar Bogdán i Párčevič,
Stefan Kneževič, Nikola Stanislávič.
Arhibiskepe i biskepe katolici,
Na balgarete-palcene mačenici.

Arhibiskup Párčevič ij prepuznát,
Za paruv balgarscí diplomát.
Sat žuvot toj hodil pu celija svet,
Da usvubudi balgarscíja narod ud gnet.

Koj ne čul za Eusebijus Fermenžin ud Vinga,
Puznát na horata pud imetu „popa Činkva“.
Pručut pu sveta akademik na Harvátsku,
Verin sin na frančiškánskotu brátstvu.

Imáli smi i drugijje pručiti hora,
Puštuvani i u dvora na imperatora.
Pudišpáne, barone, birove i žuráte tájni,
Sate verni na náruda tozi bizkrájni.

Znájmi sinca za Bibičovata fundácija,
Kuja právi fala na celata nášta nácija.
Margarita Bibič gulemu bugátstvu 'j imála,
Tá za škuli i za gimnáziji satu 'j dála.

Prez tuj dalgju i slávnu vreme,
Prez kako li ne menalu tuj náštu pleme.
Kolku pručuti dáskale i misnici na idno,
Sa učili palcénsците dicá na pismo.

Znájmi sinca kakva istorija pručuta,
I to iz celija svet véc razčuta,
Nášija prugonat narod ima,
Izbegnal ud négva skapa rodina.

Znájmi Bišnova kolku novi selá 'j rudil,
Sas kolku palcéne toj se 'j razdelil.
Nášte selá iz sat Banát sa prasnati,
Idno ud drugu za doveka udkasnati.

Prez celotu tuj dalgju i težku vreme,
Nášte dubri i rabotni palcéne.
Sa imáli knjigi, nuváli i kalendáre,
Sa imáli dubri i verni puglaváre.

Prez tazi slávni za náruda letá,
U žuvota mu se javevat sé novi imená.
Vájda ima, kujé pántat još Glásnika i kalendáre,
Vájda nekuj gji pázi još u almáre.

Sate tezi hora sa álduvali tejni mladini,
Za da ima náruda da četé toj nuvinu.
Za náša nárud tej nji ij blo drágu,
I sate sa rábutili za négvotu blágu.

Dvete náši gulemi palcenscí selá,
Sa praznikovali véc 250 letá.
Ud kaćé prededve tuka sa se zadumili,
Ud kaćé sa dušli tuka ud drugjije dumuvini.

Kolku hubavu na tozi jubilej ij blo,
Tolkuz palcène da se saberat na idno.
Da se pumolat, pejat i premenat,
Za prededve tija da se spumenat.

U Vinga ud novu palcène za se saberat,
Za drugji jubilej da se spumenat.
Navaršvat se 100 gudini,
Ud kaćé novata čarkva sa pusvetili.

Izdignali sa turnite 'j visoku,
Da preliče na sélutu, falosu.
Za po-gulema Božja sláva,
I za čarkvata věčna sláva.

Tazi na Vinga skapa katedrála,
Pu tezi mestá 'j cíčnust biz pára.
Tá nad sélutu i náruda stražuva,
Toj palcenscí još dalgju da hurtuva.

Misla, či u dněšnu po-rádusnu vreme,
Nikni bujnu, ud stárite pusetu seme!
Sigá za náša dubar i mil narod,
Započva nov, rádusin i blažěn žuvot.

Na sincata mu 'j drágu, či imami družstvu i nuvála,
Deputát i u seku palčensku sélu filijála.
Hora mudri i poeti, kuja hubavu tija pišat,
Na náša palčenscí jazić hubavu naričat.

Tazi ij nášta istorija bugáta,
Na sate balgare-palčene ud Banáta.
Tazi istorija mu 'j skapa na sinca námu,
Néma ud néja zašto da mu 'j srámu.

Néka po-častu sinca ja četémi,
I makár nad néja mátku purevémi.
Vatrešnu da badimi po-bugáti i blažěni,
U dušite za se rádvami i pejëmi.

Fála gulema smi dlažni na sate,
Kuja prez istorijata sa mu pukázvali pate.
Náruda náš nikugá ni moj da gji zabrávi,
Za gji spumeneva i za gji fáli.

Puklon i véčna fála na sate prededve mili,
Za détu náša nárud tija sa spasili.
Na sate tej véčna fála,
Na sate tej véčna sláva!

SLED JUBILEJA NA ČARKVATA

Menal ij tozi práznić čudésin
Sas rádus', mulitvi i pesenj.
Jubileja na čarkvata ud Vinga,
Práznić na námu palučene, sinca.

Jubileja na tozi pámetnić na kultura,
Kojtu u seku vreme mu 'j bil nášta škula.
Katedrála čudésna i velika,
Kuja naoklu néma prelika.

Fala ij tá na nášija roden kráj,
Na námu sinca istenscí zemen ráj.
Kolku rádust i sigá smi imáli,
Sinca néja, mládi i stári.

Na тази praznična Nedele,
Vingáne pá sa imáli gustene,
Da se vidat ud novu s palćene.
S tej palučenscí da hurtuvaš,
S tej palučenscí da purdumaš.

Rodin kráj, ud novu smi te videli,
I na idno s náruda smi peli.
Rádváli smi se sinca ud sarcé,
Skapu rodnu mestu mujé.

Ud tébe ni mogat da mu razdelat,
Ud tébe da mu udstarnat,
Nitu dalboći i burni udi,
Nitu visoći, snežni planini.

Zaštotu i ás sam toj sin,
Kojtu zámánj verin ti 'j bil.
Milnu rodnu mestu mujé,
Taj milvanu zámánj ud sarcé.

Izmačva me sámu idno neštu,
Skapu mujé rodnu mestu:
Dali za moga pák da te vida,
Dali za moga pák da si utida!

Sofia, 01.11.1992 godina

PROLEĆ U MUJÉ RODNU MESTU

Tám, u čudnata ravnina na Banáta,
Sa prasnati na palćenete seláta.
Prasnati sa tija pu mlogu dumuvini,
Prasnati ud mlogu, mlogu gudini.

Kugá prededve natáta tija sa varváli,
Tezi čudni mestá tej sa gji prebráli.
Prebráli sa gji sled tolkuz maći strášni,
Sled tolkuz lutanji pu patišta prášni.

Sigá tám, u mujé milnu mestu rudénu,
Ij proleć, puljétu satu ij zelénu.
Sigá cvećétu ij cafnal u gradini,
Kaće idno vreme, na mládi gudini.

Cafnalu 'j velikdenče i kadončita,
Palnu 'j u gradinčita sas bubončita.
Palnu 'j sas bužuri beli i čarvéni,
Merišet čudnu trandáferete šlaméni.

O! Cafnalu 'j i bogdarvutu na pate,
Pu široćite ulci na sélutu, sate.
I gá cafni i lilegata bela i liláva,
Kakva hubust tá na sélutu dáva.

Pánta još proleć u seka valjáta,
Cafnalite višni i čereši u luzjáta.
Cafnalata oška u sate náši gradini,
Zelénata hubust na sate náši nivi.

Sigá satu na nov žuvot se probužda,
I spomene sládci to u méne sabužda.
Ni moja da zabráva ud satu tuj ništu,
Ni moja da zabráva rodnotu mestu čistu.

Zašto ni sam tám sigá i ás,
Da čuja náš palćensci glás.
Da si vida milnu mujé mestu rudénu,
Da vida cvećáta i náštu puljé zelénu.

Da vida rodnotu mi mestu na bardjáta:
Palnu 'j to sas cveči pu darváta!

NOSTÁLGIJA

Oh! Ti miselj muja nimirna,
Sé farkaš prez udi i planini.
Oh! Ti miselj muja usilna,
I sé stigaš du náši ravnini.

Znája te ás či denj i noš',
Sé rodnu mestu sanuvaš.
To ti 'j skapu i milnu još,
I sé kade Banáta ti patuvaš.

Da bi mogal i ás da frakna,
Kadetu nášija rodin kráj...
Na idno s tébe da tragna,
Kade nášija skap rodin ráj.

Da si vida ás rodna kašta,
Skapite na námu sinca mestá.
Vervam, tá i sigá ij sašta,
Sašti sa náši rodni dumá.

No ud štácijata gá bi izkáčil,
I pu nášta ulica bi tragnal,
Stráh me 'j či bi zapláčil,
I sled tuj bi se varnal.

Oh! Pomene nizabrávni,
Dušata mi cela ublivat,
Pomene ud mládi gudini,
Sarcito mi tija svivat.

Pomenete dušata mi izmačvat,
Dáj da ustána ás u dumá.
Kakva maka u méne tija izlačvat,
Oh! Miselj nimirna muja.

Oh! Ne, ne. Ás za si utida,
Sas náši hora da hurtuvam.
Rodnu mestu ás da i vida,
I sled tuj sámú da j' sanuvam.

I u čarkvata, ás, da smeja,
Sled tolkus gudini da fleja.
Sas blágusvéna uda da se prekrasta,
Sas na desnajta raka trite prasta.

Da se pumola tám sas sate hora,
I sas pejáčete na kora.
Jorganete da svirat da čuja,
Da se peje sas rádust áleluja.

I na grobišta da se udbija,
Napreć u dumá da si utija.
Pu idna sveš ás da zapála,
Na sate náši pukojni za fála.

Pu idno cveć na groba da bodna,
Na sate kuja pućivat na zeme rodna.

Oh! Skapu rodnu mestu mujé,
Kolku silnu te milvam ás sé još.
Kolku mi 'j skapu tuje puljé,
Tébe te misla ás denj i noš'.

Aku sam te uvredil sas neštu,
Uprusti mi sigá, rodnu mestu!
Prez celija moj žuvot sam bil,
Náj-verin i predán toj sin!

Sofija, 1996 gudina